

אלו הן הממונים פ"ה שקלים

קרנ

ויעד היכן מגיע חמימומיה: ווסרן. לעבור על כל
לחוטא שסומכין שימחול להם המקום ואינו כן אלא
מאוד. לשון חוט השערה: ונורא על כל סניציו.
תנחומין: אמר. לכן זהו חסידכם בתמיה הרי בועט

תקלין חדתינ

[illegible]

לבא ומה ראית מעלה עשן לנגדי נומיו
(מלקט הייתי עשבים אני חקן א') פגע

ה'א' דין כ'פ מקורר מ'א' וה'א' דין כ'פ א'ת' ב'יה שרברובי ועד ה'ינ שרברובותיה מ'מ' א"ר אלעזר (אחא) ומת בנו בצמא אמר^ה רבי חנינא מאן דאמר רחמנא וותרן ויתותר בני מעו'י אללא מארדן רותיה וגבי דריה א"ר אחא כתיב^ו יסבובי נשערה מאוד מדקדק עמהן כחוט השערה א"ר יוסי (בר אבין) לא מטעם הזה אלא מן מה דכתיב^ז ונורא הוא על כל סביביו מוראו על הקרובים יותר מן מרחוקים רבי חגי בשם רבי שמואל בר נחמן מעשה^ח בחסיד אחד שהיה חופר בורות שיחין ומערות לעובדים ושבים פעם אחת היתה בתו עוברת להנשא ושטפה נהר והוון כל עמא עללי' לגבי בעון מנחמתיה ולא קיבל עליו מנחמא עאל בעי פנחס בן יאיר לגביה בוע מנחמתיה אמר קיבל עליו מנחמא עמר לון דין הוא שסידקן אמרו ליה רבי כך וכך היה עושה כך וכך אירע ליה אמר אפשר שהיה מכבד את בוראו במים והוא מקפחו במים מיד נפלה הברה בעיה ברת בתו של אותו האיש מיד דאמרי בסוכתא איתעשרת רישא דאמרי מלאך ירד כדמות ר' פנחס בן יאיר והצילה: גביני כרו: שהיה^ט מכריז בבית המקדש^י מה היה אמר עמדו הכהנים לעבודה ולויים לדוכן וישראל למעמקן אגריפס המלך שמע קולו עד ח' פרסאות ונתן לו מנותות הרבה: בן גבר על געילת שערים: וירגם^י רב קומי דית ר' שלא קרא אגרא אכרי כהוא^{יא} אמר ליה אמור אתה תרגנולא א"ר והתנינן בן גבר אית לך למימר בר תרגנולא: ב^{יב} בבי על הפקיע: שהיה^{יג} מזווג) מזווג מוויג פתילות ר"י יוסי (אסי) עאל לכופרה בעו ממניא עליהון פרנסים ולא קיבלון מינה^{יד} (א) עאל אסר קומיהון בן בבי על הפקיע ומה אם הם שנתמנה על הפתילות וזה להימנות עם גדולי הדור אתם שאתם נתמנין על חיי נפשות לכ"ש: בן אחיה על הצלצל: כי הא דתנינן^{טו} תמן^{טז} הניף הסגן בסודרין והקיש בן אחיה על הצלצל: הוגרס בן לוי על השמר^{טז} (א) אמר^{יז} ר' אחא גע'מה יתירה היה יודע ועמר עליו על הוגרס בן לוי שהיה מגע'ים את קולו בזמר ובכיתהו נועץ גדולו בתוך פיו היה מוציא כמה מיני זמר והיו כל אחיו הכהנים נוקרין לו בבת ראש: בית^{יח} גרמו על מעשה לחם הפנים: בית גרמו היו בקיאי' במעשה לחם הפנים וברדייתו ולא רצו ללמד שלחו חכמים והביאו אומנים^{יט} מאלכסנדריא שהיו בקיאי' במעשה לחם הפנים וברדייתו היו בקיאי' בית^כ גרמו^{כא} והיו מסיקין מבפנים ורודין מבחוץ ולא היתה מתעפשת ואילו היו מסיקין מבפנים ורודין מבפנים והיתה מתעפשת כיון שידעו חכמים בדבר הזה אמרו כל מה שברא הקב"ה לכבודו ברא שנאמר^{כב} כל פעל ה' למענהו שלחו אחריהם ולא רצו לבא עד שכללו לחם שכן^{כג} ו"ב

מנה היו נוטלים ונתנו להם כ"ד ר' יהודה אומר
להן מפני מה אין אתם רוצים ללמד לפניו להן מס
עתידי ליחרב שלא ילמדו אחרים ועשו ופ' ע"ז ש
שלא יצא ביד כהנים פד נקדה מעולם שלא יהו א
ית אבטינס על מעשה הקמורת: של בית אבטינס
ובמעלה העשן ולא רצו ללמד (ה) שלחו והביאו
בקיאין בפיתום הקמורת ובמעלה עשן לא היו ב
עוולה כמקל ופוסה יוורדת ושל אלו היתה פוסה מיו
שברא הקב"ה ללבושו ברא שנאמר י"ב הנקרא י
שפעל הקב"ה לא פעל אלא למענהו שנאמר כל פ
לבא עד שכלו להן שכר י"ב מנה היו נוטלין ונו
נוטלין ונתנו להן מ"ה אמרו להן מפני מה אין א
בידינו מאבותינו שהבית הזה עתידי ליחרב שלא
שלחו דבריהם הללו מזכירין אותן לשבח שלא יצאו
ולא עוד אלא כשהיה אחד מהן נושא אלא ממקום
שלא יהו אומרים ממעשה פיתום הקמורת הן מתב
מה' ומישראל וז"ל ר' יוסי פעם אחת הייתי עומד
אבטינס אמרתי לו בני מאיזו משפחה את אמר לי
לפי שנתכוננו לרבות ולרבות ולרבות כבוד שמים
נתרבה אמר ר"ע שח לי שמעון כל לוגא מלקה
אבטינס וראיתי אותו שבעה וראיתי אותו ששחק
כבוד של בית אבא שנתמעט ולמה שהתקנה אמר
לו בני הראתו לי אמר לי רבי מסורת בידי מאבותי
י וקא' א' משל בית אבטינס ומגילת סמנים בידו אמר

העדה

יד.

וְלֹא בְּצִי מַעֲשֵׂים יִתְּרִים שֶׁהוּא מוֹרֵה לְצִוְיָהּ
מִדֵּי: וְסוֹבִיבֵי: אֲדָמִים הַדְּבָקִים בִּזְרָה: וְנִעְרָה
עֵם: וְנִכְסֵי אֶלֶם קִרְיָת לְתַנּוּם לֹא רָחַק לִפְנֵי
נִפְלֵא: קוֹל צִבּוּר: כְּסוּפֹתָא חִיטְעִירִים: כֶּבֶד
אֲחֵה עֲמֵה וְעֵלְפֵה: קִרְא גִבְרָה: אֵל דַּמְנָה
צִיּוּמָא אֶלֶם כָּל עֵם תּוֹרִימָא אֶלֶם הַמּוֹצֵא
רֵם מִכּוּר קִרְיָתָא הַגְּבֵר שֶׁשְׂחִיר הַכְּרֵחַ וְיִטְעִי
אֶל גִּבְיֵי כְּרוּ: אֲחֵרֹן לֵיֶשׁ: דְּבִית ר' שִׁלָּא
עֵם קִרְא הַתְּהוֹרָה: שֶׁהוּא קִרְא גִבְר: אֵיֶם קָן
בִּזְרָה: כְּסוּפֹתָא חִיטְעִירִים: אֵלֶם שֶׁ אֲדָם
קִרְיָתָא הַגְּבֵר אֲדָם קָן: קִרְא שִׁבְיָה
אֶלֶם הַפְּעוּלֹת: וְכֵי צִיּוּמָא וְיִטְעִי אֶלֶם
עֵם וְכוּ: אֶלֶם לְמַנּוּת עֵלְפִינִי פִּרְסֵינִי וְלֹא
קִבֵּל עַל עֲמֹן לִיּוֹת פִּרְסֵינִי עַל הַגְּבֵר שֶׁ
בְּדוֹק: וְכֵי לִיּוֹמֹת עֵם דְּגוּלֵי הַדּוּר: עֵם
וְיִטְעִי הַתְּהוֹרָה: צִבְיִשְׁכָּל: וְנִפְלֵא מִתְּנִין
ר' מִכָּל: וְקִרְיָן לֶן: כֶּסֶף אֲדָם: מִתְּנִין
בְּדוֹק: וְהַדְּיּוּמִים: וְהַדְּיּוּמִים: וְהַדְּיּוּמִים:
מִתְּנִין מִתְּנִין מִתְּנִין: בְּדוֹק הַתְּהוֹרָה וְהוֹדָה
עֵם שֶׁ שִׁבְיָה לְמַנּוּת עֵלְפִינִי פִּרְסֵינִי: כְּסוּפֹתָא
עֵם נִמְנָה לְמַנּוּת עֵלְפִינִי וְעֵלְפִינִי הוּא בְּדוֹק
לֶלֶם הַתְּהוֹרָה וְכֵי וְהוּא אֲחֵלֶם בְּדוֹק מִתְּנִין
לְמַנּוּת עֵלְפִינִי פִּרְסֵינִי:

נוסחת הבבלי

[illegible]

הגהות הגר"א

[א] ה"ב היו מסקיין את התנור
מנפצים ואופין מנפצים ולא
ימחה מתעפשת את אלו ולא
ממסיקין מנחון ואופין מנחון
הימחה מתעפשת כ"ל וי"ה
בבבלי שם ופ"י רש"י שם בבא
בבא סנדריה שם הלל
יודיעם לרדום מן התנור שם
היא נשבר לפי שהיא שווה כהן
מיכה פרוה כמין ספינה והיו
מבדילין בדקום מבצר' לתנור
ואופין אותו מנחון. וגירסת
האפרים שזנבם בתוספתא והיא
נמנה היא ששכח כיון דעל ע"ל:
[ב] אמר ר' ישימאל גרסיין:

גליון הש"ס

[א] עי' מוהרא"פ ומדברי
התוס' מנחו' דף פט ע"א ד"ה
ושיערו מוכח כפי' הק"ע דקאי
על עובי הפחילה ודקות' ועי'
ירושלמי יומא ועי' צמ"י יומא
טו ד"ה תן וצריטצ"א שם:

יֵרֵא אֶת אֵל

1. יבא אליהו ואל יתירש אש
לפניו תאכל וסביביו נעברה
מאד: תהלים נ
2. אל נערץ בסוד קדושים
רבה ונורא על כל סביביו
תהלים סח
3. כל פועל ?? למענהו וגם
רשע ילום קרעו: משלי טז
4. כל הנקרא בשמי ללבודי
בראתיו יצרתיו אף עשיתיו:
ישעיהו מז
5. ונבכשו ההיכל לפניי
ואחר תבשו ויהינם נקיים מני
ומישראל ויהיה הארץ
הזאת לכם לאחוז לפניי: ירמיה
מכבר כל כב

נאכה יפה שחם המור שולט בו; ואלו
נאכה נדריה לא יפה בקצין לדרותם מן המור
אז דבוק מן הדבש ואלו דבוקין אומן המור
שן ואלו לא נאכה כל זכר מפי שוני הדפס
קין בן הבהל לתנור ונתפס: **למענה**. לכדורו
אל הלא שולטנו מנול בעצמם: **כ"ב** כדורו
ונוטלים. כל יום מתרומת הלשכה: **עלא** יפיו
מפסעו ופסעו: **ורכבי** וריכני נקיים מן
הרא: **המסע** מתמרם בשמי: **הלא** העשן עולה
כתמר ומתפסע בשמי קורב ואלח"כ יורד:
מתפסע מיד למטה מתחילת עליית העשן:
אחר. שלא ידעו מנהגם: **שלא פוסק עשה**
ספספס. התרומה לא אשמו של המסע
המשולש יפיו וימן כדורב לקר המנו עמה
המשולש: **לרבות** תפסע. כחורבן הימית:
ד מים נכרם. אחריו תפסע בשמים אלה
יו לא קשוי דאפי' לביתיה לא נקבי אפיה וגם
תות למורן: **על כדורב** תפסעו: **לדקדק**
למענה: **הרי מעלה עשן** נגורו. ומרמז

משנת אליהו

[illegible]

היו נוטלים ונתנו להן מ"ח אמור
הוא בידים מלפניהם שהבית הזה
מבדילם הללו מביתן אותן לשבח
וממעשה להם המזבח וכו' וכולם:
בקיאתן על מעשי פיתום הקטורת
שאלכם נגדריאה של מצרים והיו
מאלל בית אבנים היתה מתמרת
שישעו חכמים בדבר אמרו כל מה
לכבודי בראיתו וגו' (6^א) כל מה
למענהו) שלחו אחריהם ולא רצו
קון כ"ד רבי יהודה אומר כ"ד היו
צין ללמד אמרו להן מסורת היא
אחרים ויהיו עושין כן לפני ע"ה
משל אחד מהן מבושבת מעולם
יש פוסק עמה ע"מ שלא תתבשם
לקיים מה שנאמר ⁵ והייתם נקיים
לם ומצאתי תינוק אחד משל בית
נחת פלוגי אמרתי לו בני אבותיך
עך כבודם נתמעט וכבוד שמים
שבים אני ותינוק אחד משל בית
לו בני למה בכיתה אמר לי על
הכבוד המתוקן לצדיקים לעתיד
הראותו לברייתו א"ר יוחנן בן גוריון
לשעבר היו בית אבא אבא נוענין והיו
מוסרין